

створення ефективної системи забезпечення національної безпеки, правильне визначення пріоритетів державного розвитку.

Список використаних джерел:

1. Національна безпека України URL: http://pidruchniki.com/10310208/politologiya/natsionalna_bezpeka_ukrayi (дата звернення: 15.11.2021)
2. Про затвердження Стратегії національної безпеки України: Указ Президента України від 26.05.2015 р. № 287/2015. Офіційний вісник Президента України. 2015. № 13. Ст. 50. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/2872015-19070> (дата звернення: 15.11.2021)

Мінченко О.В.

здобувач вищої освіти 3 курсу ННІП ПФПНП Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Санакоев Д.Б.

кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри фінансових та стратегічних розслідувань Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРОТИДІЇ ОРГАНІЗОВАНИЙ ЗЛОЧИННОСТІ ТА КОРУПЦІЇ

На сьогоднішній день найбільш актуальним є питання щодо протидії корупції та злочинності. Зупинимось саме на корупційному питанні, взагалі корупцією є негативне явище, яка полягає в отриманні неправомірної вигоди з метою особистого збагачення. Самою неправомірною вигодою, можуть виступати гроші або майно, пільги, послуги в будь-яких сферах, інші нематеріальні вигоди, що незаконно одержуються, надаються та пропонуються за допомогою обіцянки [1]. Це відбувається в сфері громадських та політичних діячів, службових осіб, шляхом використання ними своїх посадових перспектив. В сучасному світі це є найбільшою політичною проблемою, нині не існує держави яка не стикалася з проявом корупції. Завдяки корупції багатьом правопорушникам вдається ухилитися від відповідальності за свої протиправні діяння. Тому виникає поняття безкарності через що відбувається падіння престижу правоохоронних органів та державної влади, за результатами чого це призводить до правового нігілізму.

Для вирішення питання щодо протидії злочинності та корупції покладаються обов'язки на правоохоронні органи, які шляхом проведення оперативно-розшукової діяльності сприяють припиненню кримінальних правопорушень під час кримінального судочинства [2].

Без оперативно-розшукової діяльності не можливо уявити ефективну протидію злочинності, адже вона має на меті провести оперативно-розшукові заходи в межах визначених для оперативних підрозділів повноважень, для захисту прав та свобод громадянина, забезпечення безпеки держави та суспільства від здійснення таких посягань. На сьогоднішній день, на думку вченого О.М. Бандурка, оперативно-розшукова діяльність виходить за свої межі та є засобом захисту не тільки держави та суспільства, а й економічних інтересів підприємств, установ та організацій інших суб'єктів не зважаючи на те, що закон чітко визначає коло суб'єктів цієї діяльності [3 с. 271-279]. Суб'єктами такої діяльності можуть бути особи, що користуються владними, розпорядчими та контрольно-наглядовими повноваженнями, у корисних для них цілях, також є випадки де чітко прослідковується використання державними службовцями свого авторитетного становища яке виходить за межі їхньої компетенції.

Підставами для проведення ОРД можуть виступати:

- 1) Інформація яке є достатньою та вимагає перевірки завдяки засобам та заходам оперативно-розшукової діяльності;
- 2) Здійснення запитів щодо перевірки осіб, через їх допуск до державної таємниці, роботи з ядерними матеріалами та установками, надання дозволу на перебування без супроводження в стерильних, контрольованих, обмежених доступом та критичних частинах зон аеропортів;
- 3) Проведення перевірки осіб, що призначаються на посади в розвідувальних органах України;
- 4) Отриманням від органів виконавчої влади, матеріалів, у сфері запобіганні легалізації доходів, які одержані кримінально-протиправними діями, шляхом реалізації державної політики [4].

Таким чином, можна зробити висновок, що ця проблема потребує швидкого реагування як на організаційному так і на правовому рівні. Через що, задля запобігання та протидії корупції необхідно використовувати заходи адміністративно-правового характеру, а також проведенням оперативно-розшукової діяльності. Органами, які здійснюють контроль за проведенням оперативно-розшукової діяльності виступають органи: Національної поліції, ДБР, СБУ, НАБУ та іншими органами виконавчої влади. Під час застосування таких заходів для протидії злочинним посяганням необхідно врахувати ступінь тяжкості відповідного посягання, а також суспільну небезпечність загрози інтересам держави й суспільства в цілому.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про запобігання корупції» від 14.10.2014 р. № 1700-VII
URL <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18#Text> (дата звернення 20.11.2021)
2. Бандурка О. М. Теорія і практика оперативно-розшукової діяльності монографія О. М. Бандурка. Харків Золота миля, 2012. С. 620

3. Заброда Д.Г. Сучасні підходи до розуміння сутності корупції Д.Г. Заброда Науковий вісник Юридичної академії Міністерства внутрішніх справ. 2005. № 3(22). С. 271–279.

4. Закон України «Про оперативно-розшукову діяльність» від 18.02.1992 р. №2135-ХІІ URL <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2135-12#Text> (дата звернення 20.11.2021)

Нескаромних Н.А.

здобувач вищої освіти 3 курсу ННІП ПФПНП Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ДОТРИМАННЯ ПРАВ ПРИ ЗДІЙСНЕННІ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Боротьба зі злочинністю, незважаючи на деяке зниження її рівня в останні роки, продовжує залишатися однією з стратегічних завдань, що стоять перед нашим суспільством та державою, і оскільки злочинність зазіхає, перш за все, на життя, здоров'я, власність, права та свободи особи, гарантовані.

Оперативно-розшукова діяльність і кримінальний процес не пасивно пов'язані між собою, а активно взаємодіють при вирішенні спільних завдань. Така взаємодія оперативно-розшукової діяльності і кримінального процесу при використанні матеріалів ОРД у кримінальному процесі здійснюється, як правило, через їх суб'єктів – органи дізнання і слідства, уповноважені на виконання оперативно-розшукових і кримінально-процесуальних функцій, та досудового слідства[1].

Взаємодію правоохоронних органів, процес координації їх діяльності можна розглядати як складну систему, що розвивається і складається із багатьох взаємопов'язаних структурних елементів: слідчих, оперативно-розшукових, експертних дій та заходів організаційно-управлінського характеру[2].

Слід звернути увагу на те, що фактична організація правоохоронних органів не дозволяє говорити про вирішення завдань, які покладаються на ці органи, у повному обсязі. Аналіз діяльності та проведені дослідження виділили фактори, які негативно впливають на ефективність взаємодії правоохоронних органів.

Навіть в умовах надзвичайного стану не підлягають обмеженню право на життя, охорону державою гідності особистості, право на недоторканність приватного життя, особисту та сімейну таємницю, захист своєї честі та доброго імені, право на житло, свобода совісті, віросповідання та ін. [4]

Слід зазначити, що з гарантуванням державою права і свобод найважливіша складова – його діяльність із створення фактичних умов, у яких можлива реалізація права і свободи.

Таким чином, до гарантій дотримання прав і свобод людини та громадянина при проведенні оперативно-розшукової діяльності відносяться: